

REISVERSLAG

Lago d'Iseo - 2007

Planning

- Monte Isola
- Aardpiramiden
- Strada del vino

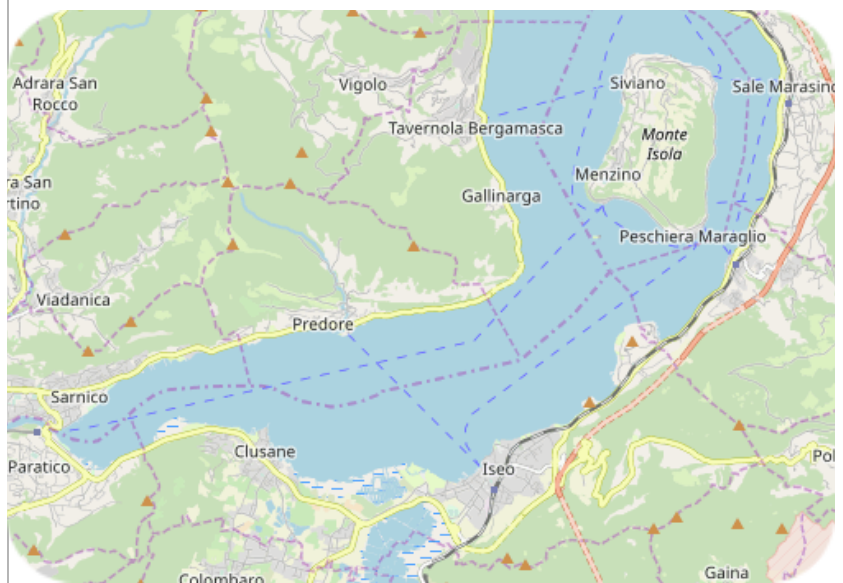
De weg vinden

Ik heb een losse TomTom die tegen de voorruit geplakt wordt.

We hebben ook een kaart van de streek maar behalve om er 's avonds naar te kijken is die van weinig nut.

Op reis in 2007

Het Iseomeer, het Lago d'Iseo is een - in 2007 - minder gekend Noord-Italiaans meer. Ten opzichte van de grotere meren, het Lago Maggiore en het Lago di Garda is het er veel rustiger en minder toeristisch.

Het meer ligt tussen Bergamo en Brescia en voor een weekje vakantie is er aan het meer en in de nabije omgeving genoeg te beleven.

Vertrekdag

De avond voor het vertrek belooft zeer druk te worden. Het zangkoor Valeiriaan houdt zijn jaarlijkse Café Chantant en als lid van dat koor kan ik daar niet ontbreken. Vermits we zoals steeds om 4 uur 's morgens vertrekken mag ik het wel niet te bont maken.

Om 3u25 loopt de wekker af. We zijn om 3u50 de baan op. Rustig vertrekken langs de Brusselse ring, weinig verkeer, geen vliegtuigen boven ons hoofd, prachtig. Gisteren heb ik naar Beckenried gebeld om in ons traditionele etappehotel een kamer te reserveren. Het wordt drukker in Hotel Roessli en reserveren is nu nodig. Ik besluit niet te tanken in Luxemburg maar direct door te rijden naar Zwitserland. Het prijsverschil voor superbenzine is zeer klein. In het "dure" Zwitserland tankt men eurosuper aan €1,15 de liter!

Tussen de Luxemburg - Franse grens en de Zwitserse grens worden we geplaagd door fikse regenbuien. Met de cruisecontrole op 110km/uur hebben we daar weinig last van maar aangenaam is anders.

In Frankrijk lassen we een stop in op de Aire de service du Ht Koenigsbourg. Vorig jaar vonden we dat een prachtige stopplaats in de buurt van Colmar. Dit jaar is het veel minder: de toiletten zijn slecht onderhouden of kapot, er zijn werken aan de parking, er zijn werken binnen de inkomhal.

Hier moet veel verbeteren en deze aire is volgens mij voorlopig te mijden. Hoe de Fransen er in slagen om op één jaar tijd een nieuwe Aire zo grondig te verprutsen is mij een raadsel.

Niet tanken in Luxemburg is blijkbaar toch niet zulk een goed idee. Zelfs tegen een verbruik van 7liter/100km vrees ik de Zwitserse grens niet te halen. Ik laat de Fransen 10 liter EurosUPER verkopen.

Om 13u00 zijn we in **Beckenried**. Het weer is goed en we wandelen de benen los na 700km autozitten. Na de wandeling lokt het terras aan het meer met een halve liter Weissbier - of Weizenbier - en 's avonds hebben we lekker gegeten. Iedereen is hier weer supervriendelijk.

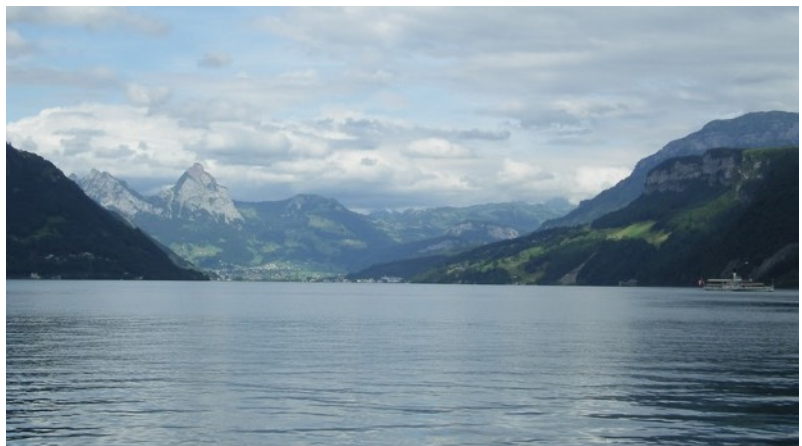

De bergen over

We staan vroeg op want we gaan naar het zuiden. Het ontbijt met zicht op het Vierwoudstedenmeer brengt ons in de juiste vakantiestemming. De eerste wandelaars gaan al naar de boten en de kabelbaan naar de Seelisberg zoemt.

Beckenried is direct aan de autostrade gelegen en na vijf minuten rijden we de Seelisbergtunnel binnen. Na de tunnel komen we in de omgeving van Altdorf een laatste maal het meer tegen. Vanaf hier stijgt de weg langzaam richting Gotthard en richting zuiden.

Er zijn geen problemen op de baan en de Gotthardtunnel is geopend. Met stralend weer duiken we de tunnel in, met wolken en een frisse 19° komen we er uit. Het weer is niet zo slecht als in 2005 toen we naar Toscane trokken, maar het zonnige zuiden is het zeker nog niet.

De temperatuur stijgt bij het naderen van de Italiaanse grens. Ik plan nog tanken in het laatste station voor de Italiaanse grens. Hier blijkt de goedkope Zwitserse benzine ineens even duur te zijn geworden als de Italiaanse! Tanken op de autostrade is nooit een goed idee maar hier in Coldrerio is er heel veel volk en geen prijsvoordeel meer.

De grensovergang van Chiasso is niet de mooiste. Veel staal en glazen wanden waarachter de niet zo mooie Italiaanse huizen te zien zijn. Is het de netheid die te wensen overlaat of worden ze gewoon gebakken door de zon - het is reeds 30° - alle huizen hebben hier een grauwe kleur.

We merken het aan alles dat we in Italië zijn. De brede Zwitserse wegen worden in donkere Italiaanse tunnels rond het meer van Como geperst. Het glijdende asfalt verandert in dobberende betonplaten. Tussen Milaan en Bergamo zijn er "lavori in corso" en is er "coda", gekende zaken dus. De warme broodjes van de Autogrill smaken echter beter dan de koude Franse broodjes. Een Autogrill is meestal erg verzorgd maar o zo druk, we zijn nu werkelijk in Italië.

Iseo

Rond 14u komen we in Iseo aan het hotel toe. Het is zondag en half Brescia is uitgelopen om aan het meer in de zon te gaan liggen bakken. Geen meter parking te vinden maar gelukkig heeft hotel Iseolago een grote privéparking waar nog ruimschoots plaats is.

De ontvangst is zeer vriendelijk in dit mooie hotel ****. In het Engels voor de meeste buitenlanders maar ik kan hier mijn hart en mijn liefde voor de Italiaanse taal ophalen. Dankzij de jaren Italiaanse les voel ik mij hier direct thuis. Ook zonder Italiaans kan je hier in het Engels, Duits of Frans terecht. Ziet hun glimlach er in het Italiaans iets sprankelender uit of beeld ik mij dat allemaal in ?

Na de middag maken we al een eerste wandeling naar het dorp Iseo. Na 1km of 15min slenteren kom je in een miereenhoop van Italiaans getater aan. Dit is Italië: je ogen en oren de kost geven ! Alle kleuren en formaten krinkelen en winkelen voorbij. Gelati, bibite, afkoelen moeten we hier. Boten met ronkende motoren worden bereden door bruinverbrande en schaarsgeklede Italianen. Zondag is nog steeds de "hebjemijgeziendag".

Het water klotst over de promenade. De regens van de voorbije weken hebben het meer tot het maximaal niveau gevuld. De eendjes en aalscholvers trekken er zich niets van aan. Het meer schijnt zeer visrijk te zijn en dat trekt watervogels aan.

Bij terugkomst op de kamer komen we in een ijskast terecht: 20 ° ! De kou slaat ons op het lijf maar de receptie weet raad en stelt de temperatuur op 23 ° in. Nog fris als je uit 29 ° komt maar wel doenbaar.

's Avonds lopen er 5 pinguïns rond onze tafel. Het contrast tussen het eenvoudig hotel van Beckenried en de luxe van Iseolago kan niet groter zijn. We hebben zeer lekker gegeten en de Barone Pizzini van 2004 smaakte. Dit belooft voor de rest van de week.

Monte Isola

We hebben goed geslapen in onze gekoelde kamer. Wij houden niet zo van die airco, dat ding maakt steeds lawaai, maar hier in het zuiden is het wel nodig.

Het ontbijt is uitgebreid en zeer lekker. Er lopen minder pinguïns rond deze morgen alhoewel er zeer veel gasten zijn. Het hotel wordt gebruikt voor congressen en voor éénmalige overnachting van busreizen. Overdag kan het dus tamelijk druk worden met congressisten in maatpak of mantelpakje. Ze zien er toch zo ernstig uit, zonder beseft dat wij hier op vakantie zijn.

's Avonds krioelt het er van de overnachtingstoeristen. Gezien het vooral Amerikanen zijn die Italië in zeven dagen doen komen ze meestal laat aan en zijn ze vroeg weg. Onze rust blijft tamelijk ongestoord.

Vandaag gaan we direct naar de hoofdattractie van de streek, het Monte Isola. Met een lengte van 4.5km is het het grootste mereneiland van Europa. Het is autovrij en ideaal voor wandelaars en fietsers.

Het is een schitterende dag wanneer we naar Iseo stappen. We nemen een vroege traghetto - 9u30 - uit

Iseo richting Sensole, één der dorpen op het eiland. Onderweg komen we voorbij het privé-eiland van de familie Beretta.

Sensole is piepklein, de hoofdstraat is 3 m breed en we wandelen over de hoofdstraat langs het water richting Peschiera Maraglio. Rechts het heldere water, links olijfbomen, een straat zonder auto's maar met Vespa's en fietsen, het is een prachtige wandeling. Halfweg is er een picknickplaats met banken en tafels.

Peschiera Maraglio is een typisch Italiaans kustplaatsje: winkeltjes, restaurantjes maar 's morgensvroeg nog o zo rustig. Tijdens het weekend moet je hier wegblijven, dan zit het eiland vol dagjesmensen uit Brescia en Bergamo.

Vorbij Peschiera Maraglio blijft het zicht op de oever van het vasteland schitterend maar de straat komt nu voorbij de "commerciële haven" van het eiland. Haven is een groot woord maar hier komt de overzetboot met één vrachtwagen toe. Ook op Monte Isola heeft men bouw materiaal of brandstof nodig.

Onderweg komen we voorbij de beroemde scheepswerf Archetti. Het eiland is eveneens beroemd voor haar netten, vroeger vooral visnetten maar nu zelfs netten voor voetbaldoelen.

Vorbij de haven is de weg terug van wandelaars en fietsers. Carzano is een klein vissersdorp met enkele restaurantjes en een ligweide. Voor een panino caldo hebben we keuze uit twee bars.

We kunnen nog gans het eiland rondwandelen, maar het is warm en de weg gaat steil omhoog. We nemen dus de bus naar Cure, op de andere zijde van het eiland. Het is een zeer smal busje en zelfs dan heeft het nog maar centimeters over in de nauwe straatjes van de dorpen. In de hoofdplaats Siviano vertonen de muren sporen van chauffeurs die met hun bus tegen de muren schuurden. Vanuit Cure gaat het te voet omhoog naar de bedevaartplaats, het Santuario della Madonna della Ceriola.

Aan het kerkje heb je een uniek uitzicht over het meer en de omliggende bergen. De tocht naar beneden gaat over een ezelspad met grote keien richting Peschiera Maraglio. Onderweg weer uitzichtpunten met hier en daar een rustbank. Hier is vast schoeisels aan te raden.

We komen tussen de winkeltjes en aan een fruitstalletje op de kade van Peschiera Maraglio toe. Op de banken aan de aanlegplaats van de boten nemen enkele Amerikanen heel veel plaats in. Ze hebben gelukkig een andere bestemming dan Iseo gekozen, zo veel plaats is er niet op de overzet.

Rond 17u zijn we terug in het hotel Iseolago. Dutje, doesje, drankje, het is vakantie !

Naar de natuur

Vandaag duiken we de natuur in. We gaan aardpiramiden bekijken en tekeningen van onze voorhistorische voorvaders.

Boven het meer is een snelweg aangelegd richting Zwitserland. Je ziet er weinig van maar om snel langs het meer te rijden is het een betere oplossing dan de weg langs en door de verschillende dorpjes. Op 200m van het hotel nemen we de snelweg - maar 2 rijvakken - en even buiten Iseo hebben we al de eerste donkere en lange tunnel.

Na enkele minuten dalen we in Sulzano terug naar de kustweg, waar we een mooi uitzicht hebben op Monte Isola met de dorpen Peschiera Maraglia en Carzano. De dorpen op de vastelandoever zijn minder toeristisch maar ook veel minder mooi.

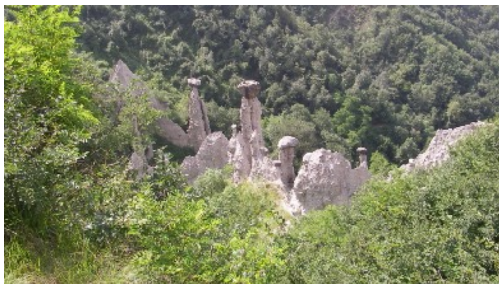
Sale Marasino heeft een aangename promenade langs het meer, de rest van het dorp hebben we niet bekeken. In Marone slaan we rechts af richting Zone. Een smal, zeer smal kronkelwegje zonder veel aanduidingen brengt ons terug tot aan de snelweg. In de week is dit doenbaar maar tijdens het weekend

krioelt het hier van wielertoeristen. In de omgeving van het Lago d'Iseo komen we opvallend veel wielertoeristen tegen.

Het even zoeken - zelfs mevrouw TomTom is de weg kwijt - om de richting Cislano te vinden. Juist voorbij het dorp Cislano is er een parking waar we de auto in de schaduw onder de bomen kunnen plaatsen. Het dorp is mooi gelegen, omringd door hoge bergen. Het volgende dorp, Zone, zou een zeer goed vertrekpunt zijn voor bergwandelingen.

We beginnen onze wandeling naar de piramiden. Een goed aangeduid wandelpad achter de kerk brengt ons snel in de weiden buiten het dorp. Een oudere bewoner van Cislano vertelt over het gebrek aan werk en toekomst in deze streek. Ook hij heeft noodgedwongen jaren in Zwitserland gewoond en gewerkt. De Italianen waren gekend voor de bouw van Zwitserse tunnels. Nu zijn de Italianen er vervangen door de goedkopere Turken. Het probleem van de werkloosheid in deze streek zal er nog door vergroot worden.

De aardpiramiden zijn de restanten van het puin hier door de Valcamonicagletsjer meer dan 150.000 jaar geleden achtergelaten. Grote rotsblokken verhinderen het doorsijpelen van de regen en zo komen de spitse piramiden tot stand. De piramiden smelten langzaam af door de werking van regen en vorst, 50 jaar geleden waren er dubbel zo veel als nu. Het wandelpad duikt de diepte in en over houten treden kronkelen we tussen de piramiden. Langs de andere kant van de vallei gaat

het terug stijl omhoog, je krijgt zowel een kikvors- als een vogelperspectief van de piramiden.

Terug aan de parking komen we voorbij het mooie kerkje van Cislano.

Rond de middag gaan we in Marone iets eetbaars zoeken. Er is wat industrie in dit stadje, een aanlegsteiger voor boten maar weinig winkeltjes of bars. Het is middag en na lang zoeken vinden we

een bar aan de hoofdbaan. Elke bar in Italië heeft wel panini caldi.

Langs het meer gaan we via de snelweg het Val Camonica in. Naast de wegen staan in de beide rijrichtingen grote reclamepanelen. Een zeer vreemd gezicht, een weg door het veld in een vallei maar omzoomd door reclame, net een aankomst van een wielervedstrijd.

De gemeente Capo di Ponte is een belangrijke vindplaats van de rotstekeningen. Het Parco Nazionale delle Incisioni Rupestri is door de Unesco erkent als werelderfgoed. Via wandelroutes door

het park krijg je een mooi beeld van de rotstekeningencultuur van de oude Italiaanse volksstam van de Camuni. Je kan ze het best bekijken in het morgenlicht. Wanneer de zon loodrecht op de rotsen staat is het eerder zoeken en raden dan werkelijk bekijken.

Terug richting Iseo nemen we de westelijke meeroever. Sarnico is een mooie vakantieplaats met een lange promenade aan het meer. Er zijn verschillende nieuwbouwprojecten aan de oever, appartementen met winkelgalerijen en een aanlegsteiger. Sarnico is in volle toeristische ontwikkeling. Het is het begin-

punt van de Strada del Vino door het wijngebied van de Franciacorta en je kan van hier naar Iseo fietsen.

Torbiere del Sebino

Vandaag hebben we een rustdag, we blijven in de omgeving van Iseo.

De Torbiere del Sebino is een overwinter- en broedplaats voor watervogels, vergelijkbaar met het Zwin of de Biesbosch. De vijvers in het 360 hectare groot gebied zijn het gevolg van ondergelopen turfputten. We hebben onze auto geparkeerd aan het klooster San Pietro in Lamosa, vlak bij de ingang.

Er zijn drie grote wandelingen door het gebied: de percorso pedonale Nord, de percorso centrale en de percorso Sud. Aan de rand van het natuurgebied staat een nieuw bezoekerscentrum waar dit jaar een fototentoonstelling over de Torbiere gehouden wordt.

Elk seizoen heeft zijn eigen aantrekkingskracht en de zomer is de tijd van de waterlelies. Voor- en na-jaar zijn de periodes van de vogels. In de zomer zijn er weinig vogels, enkel eenden en zwanen en een sporadische roofvogel. Het is een rustig gebied waar we enkel opgeschrikt worden door een jogger die uit een zijweg komt.

Tegen de middag keren we terug naar het hotel. Na de middag steekt de wind op en komen er zowaar schuimkoppen op het meer. In Iseo slaan de golven over de promenade en de weinige toeristen vluchten voor de hevige wind.

Bergamo alta

Er liggen twee steden in de omgeving van het Lago d'Iseo, Brescia en Bergamo. Op één week twee steden bezoeken is voor ons van het goede te veel, dus kiezen we voor Bergamo. De città alta, 85m boven de benedenstad gelegen, is een oude Italiaanse stad met kleine straatjes, pleintjes, tuinen en torens.

Bergamo is een zeer drukke stad waar alle parkings in de benedenstad afgeladen vol zijn. De TomTom bracht ons vlot tot aan de eerste parking, maar die

was volzet. Idem voor de tweede, de derde enz.

Dan maar op goed geluk af de ring rond de città alta genomen. Aan het eerste kruispunt nam ik de verkeerde richting en kwam binnen de muren van de città alta terecht. Normaal vermijd je best die oude stad maar ditmaal was het ons geluk. Aan de Mura della Fara was er een zee van - betaalde - parkeerplaats op loopafstand van het centrum van de bovenstad.

Eenmaal binnen de stadspoorten ontdekken we al snel de charmes van een oude Italiaanse stad. Smalle steegjes, pleintjes met fonteintjes, binnenplaatsen met tuinen en torens. Volgens Le Corbusier is het Piazza Vecchia één van de mooiste pleinen ter wereld. De leeuwen op het plein

verwijzen naar de tijd toen Venetië heerste over Bergamo.

Het interieur van de Basilica di Santa Maria Maggiore laat ons bijna sprakeloos. Goud, fresco's en schilderijen met als hoogtepunt het wandtapijt "De Kruisiging" van 1698 uit Antwerpen.

Voor de terugweg kiezen we niet voor de autostrade maar voor de "gewone" Italiaanse hoofdwegen. Dit is niet zo een beste keuze. Italië 's wegen zijn een aaneenschakeling van woningen en industriële zones, een afwisseling van schoonheid met oerlelijk.

We komen in Sarnico terug aan het Lago d'Iseo. Sarnico heeft een mooie lange promenade langs het meer, met verschillende nieuwbouwappartementen. Deze zijn in groepjes boven winkelgallerijen gebouwd. De afwerking ziet er mooi uit maar de prijs wordt nergens vernoemd.

Een artisanaal ijsje besluit een aangename dag.

La Strada del Vino

Vandaag wordt het een rustige dag. In de voormiddag slenteren we door de steegjes en langs de pleintjes van Iseo, in de namiddag plannen we een trip langs de wijnvelden van de Franciacorta. Het weer is schitterend, er is weinig volk, Iseo op zijn best.

's Avonds aan tafel hebben we al enkele keren een Barone Pizzini uit de Franciacorta gedronken. De 80km lange Strada del Vino trekt ons daarom aan.

We vertrekken uit Sarnico maar hebben moeite om de aanduidingen te vinden. De weg slingert zowel door industriezone's als door woonzone's maar veel wijngaarden komen we de eerste kilometers niet tegen. Bij wijnbouwer Ricci Curbastro bezoeken we een landbouwmuseum. De ontvangst is zeer vriendelijk maar vooral bedoeld om de achterliggende winkel draaiende te houden. Het museum deed ons een beetje denken aan het museum der oude ambachten van Grimbergen. Tof allemaal maar daar waren we nu niet naar op zoek want we hebben het allemaal al eens gezien.

Wie al eens de wijnroutes door de Elzas gevolgd heeft zal ontgoocheld zijn. Geen pittoreske dorpjes, geen heuvels met wijnranken, weinig wijnboeren waar je wijn kan proeven. Na 20km houden we de Strada voor bekeken en keren we terug naar Iseo.

Dat was het dan

De laatste dag wordt een slenterdag in de omgeving. We bezoeken opnieuw de Torbière, maar nu langs de noordkant. De ingang is op 500m van het hotel maar we moeten wel een zeer drukke weg over.

In het bezoekersgebouw is er een fototentoonstelling over de Torbière. In een verlaten uithoek van het reservaat komen we enkele vissers tegen die weinig vis gevangen hebben maar des te meer blikjes bier. Het is vakantie voor iedereen.

Die avond is er in het hotel een groot tuinfeest ter ere van de zonnewende. Elk jaar geeft Iseolago op de laatste zaterdag van juni een groot tuinfeest. Gratis eten en

drinken voor de hotelgasten maar de Italianen uit de omgeving die willen deelnemen moeten heel wat euro's afdokken. Alles was in orde, mooie muziek, lekker eten en overvloedig veel drank. Morgen moeten we vroeg uit de veren zodat we het niet te bont kunnen maken.

Op 1 juli verlaten we Iseo en keren terug naar Beckenried. Het is zwoelwarm aan het Vierwoudstedenmeer en het terras aan het meer heeft veel succes bij Zwitsers en toeristen. Rond 17u steekt de wind op en even later krijgen we een fikse storm.

De terugreis 's anderendaags was weinig speciaals. 750km autostrade met als dieptepunt broodjes van €4,6 op een parking langs de Franse autostrade. Trop is te veel zei ooit een beroemd Belgisch politicus.

Iseo was echter een zeer aangename vakantiebestemming, maar één week is meer dan genoeg als je geen fervente zoonanbidder bent.